

След крахът на Уолстрийт през Октомври 1929 година, Германия е изправена пред криза, тъй като икономиката на страната е тясно свързана с американската. Новата инфлация и голямата безработица са главните причини за проблемите в току-що възстановената икономическа система на Германия. След падането на правителството на Ханс Мюлер на 29 март 1930 година, за Ваймарската република започва дълга агония. Като за начало ГСДП не участва в новия кабинет на Хайнрих Брюнинг, а скоро след това и Райхстагът е разпуснат и президентът Хинденбург започва да управлява с декрети. Обтегнатата политическа, икономическа и социална атмосфера дава поле за изява на многобройни националистически и екстремистки идеологии. Подпомогнати от едрият бизнес, нацистите започват мощна пропаганда. Те се представят успешно и на изборите през 1930 година, въпреки неучастието си в правителството. Въздействието на тяхната демагогска пропаганда проличава на серията избори през 1932 година, в които нацистите завоюват растяща подкрепа.

Изключително фатални за Ваймарска Германия се оказват изборите на 6 Ноември 1932 година, в които НСГРП бележи спад. Консервативните среди, аристокрацията, националистите, офицерството и индустриалците от рейнската област виждат в това действие възход на левицата. След оставката на Франц Фон Папен, неговия заместник Курц Фон Шлайхер постига договореност за коалиционно правителство с канцлер Хитлер и вицеканцлер Фон Папен. На 30 Януари 1933 година, след получаването на оставката на Шлайхер, Хинденбург предоставя на Хитлер поста на канцлер като лидер на най-голямата парламентарна сила. След разпускането на Райхстага на следващия ден, Хитлер е готов да спечели на всяка цена вече насрочените избори. С помощта на Гьоринг се подсилва полицията с близо 50 хиляди щурмоваци и есесовци, подsigуряващи пълния контрол върху населението. Следващата фундаментална стъпка е опожаряването на Райхстага. В тази обстановка на насилие се провеждат и изборите на 5 Март 1933 година. В тях нацистите печелят почти 44% от местата, което дава пълно основание на Хитлер да претендира, че е съставил правителство на мнозинството. Съответно и подкрепата на КПЦ е осигурена с обещанието за конкордат с Папата и за защита на правата на германците католици. Новият Райхстаг дава извънредни пълномощия на Хитлер за срок от 4 години. Необходимото квалифицирано мнозинство на Райхстага е осигурено с подкрепата на десницата и арестите на 81 депутати комунисти. Единствените гласували против са 120 социалдемократи. Само след година канцлерът вече има правото да променя конституцията с декрет. Така Адолф Хитлер получава държавната власт, а дните на Ваймарската република и нейната конституция приключват.

Със започването на нацизацията, се осъществяват чистки в държавния апарат, въвеждат се нацистки принципи в управлението и създаване на съответната бюрокрация. Насаждането на култ към фюрера и райха, води до арестуване и убиване на последователите на други идейнополитически и културни влияния. Единствената партия оставена да съществува, е НСГРП. Всички леви партии са забранени, а десните са привлечени към нацистите. Със закони през 1934 година е ликвидирана провинциалната автономия, а след "Нощта на дългите ножове" ликвидирана всякаква заплаха вътре в партията. След смъртта на Хинденбург на 2 Август 1934 година, Хитлер се самообявява едновременно за президент, канцлер и главнокомандващ с титлата "фюрер". Плебисцит санкционира с 96% одобрение това негово действие и Хитлер става едноличен диктатор в Третия германски райх.

В основата на нацизма стои следната расистка философия, че германците са най-висшата раса и всички останали трябва да и се подчиняват. Естествено на дъното на тази класация са славяните, циганите и евреите. Псевдонаучната расова теория цели да прикрие стремежа към завладяване на територии на изток, които били "арийско жизнено пространство", въпреки че са населени предимно със славянски народи. Близките отношения с Ватикана целят успокояване на германските католици. НСГРП избира национален синод, и налага нацистки епископ. Новият епископ търси обяснения на расовите теории в Светото писание. Същевременно се налага и култ към езическите германски богове.

Нацизмът отделя голямо внимание и на възпитанието на младежта и образуването. Една от най-големите организации "Хитлерова младеж" през 1934 год. Наброява няколко милиона момчета и момичета на възраст над 14 години. Образуването е превърнато в инструмент на официалната нацистка пропаганда. С подобна съдба са и радиото и пресата. Всяка критика на режима води до затвор или дори до смърт, като новосъздадената Райхскамара по културата отговаря за цензурата върху печатното и живото слово.

Един от основните моменти в икономическата политика на нацистите е борбата срещу безработицата. Повечето германци намират работа в нацистката бюрокрация или в новите казионни организации, докато други заемат местата на уволнените евреи. Увеличената армия и военната индустрия също поема значителна част от безработните. Въведена е и трудовата повинност. В Германия не възниква трудова система от италиански тип. Унифицирането на обществото по синдикална линия се извършва чрез "Трудовия фронт", в който задължително участват всички работещи. Забранени са стачките, а за почивката на работещите се грижи организацията "Сила чрез радост", която организира излети, екскурзии и т.н. Друго преимущество е че се подобрява здравното обслужване, а на пазара се появяват евтини коли (създава се на

т.нар. народна кола-Фолксваген. Установилият се режим не се свързва пряко с промяна във формите на собственост,като се изключат естествено програмите над евреите.Липсва национализация на собствеността.Контролът върху икономиката се осъществява чрез твърдо държавно регулиране ,съчетано с държавна намеса в съответствие с икономическите приоритети на режима.Средствата за финансиране на нацистката икономика се набавят чрез нарастване на вътрешния дълг.Основната цел е създаване на самозадоволяваща се икономическа система(автаркия).Въвеждат се експортни марки с диференциран курс за различните страни и тревъл-марки за пътуване из Германия.Но това довежда до моменти,в които в Германия съществуват повече на 200 различни обменни курсове на марката.Антиинфлационните мерки включват и ограничения върху ръста на работната заплата.Очертава се икономическа криза.

Външната политика на Хитлер се гради върху четири основни цели-възстановяване на армията,анулиране на Версайските клаузи,обединяване на всички германци в Райха и осигуряване на жизнено пространство в Европа.През 1933 година във Ватикана Хитлер тръгва по линията на предизвикателството към международната общност ,като напуска ОН.През Януари 1935 година е проведен плебисцитът, с който Саарската област е присъединена към Райха.

След края на 1935 година,експанзията на Третия Райх се засилва.На 16 Март 1935 година се отчита първото нарушение на военните клаузи на Версайския договор-Германия въвежда задължителна военна служба и започва организиране на 550 хилядна армия.Скоро договорът бива нарушен,но се подписва двустранно морско споразумение с Великобритания.Абисинската криза и започналата Испанска гражданска война сближават изключително много Хитлер и Мусолини,чиито отношения са оформени през октомври същата година като ос "Рим-Берлин".